

Fremsat den {FREMSAT} af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., og lov om betalingstjenester

(Registrering af kreditvurderingsbureauer, Grønlands Selvstyre, overførsel af tilsyn fra Finanstilsynet til Konkurrencestyrelsen og rettelse af lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 793 af 20. august 2009, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 518 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres »stk. 2-11« til: »stk. 2-13«.
2. I § 1 indsættes efter stk. 12, som nyt stykke:
»Stk. 13. Kapitel 20 b finder anvendelse på kreditvurderingsbureauer.«
Stk. 13-16 bliver herefter stk. 14-17.
3. To steder i § 320, stk. 1, nr. 4, ændres: »Grønlands hjemmestyre« til: »Grønlands Selvstyre«.
4. Efter afsnit X a indsættes som afsnit X b:

»Afsnit X b

Kreditvurderingsbureauer

Kapitel 20 b

Kreditvurderingsbureauer

§ 343 o. Ved et kreditvurderingsbureau forstås i denne lov et kreditvurderingsbureau som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer.

§ 343 p. Finanstilsynet træffer afgørelse om registrering af kreditvurderingsbureauer, inddragelse af registrering og andre foranstaltninger efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Endvidere påser Finanstilsynet overholdelsen af forordningen. § 344, stk. 1, og § 347 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. § 355 finder tilsvarende anvendelse for kreditvurderingsbureauer med forbehold for de regler, som er fastsat i forordningen.

Stk. 3. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet af kreditvurderingsbureauer med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, med de begrænsninger i sagsgangen, der nødvendiggøres af forordningen.«

5. I § 354, stk. 6, nr. 18 og 22, indsættes efter »investeringsinstitutter«: », kreditvurderingsbureauer«.

6. § 354, stk. 6, nr. 21, affattes således:

»Kommissionen, hvis den har behov herfor til varetagelse af dens opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, eller det Europæiske Banktilsynsudvalg, Banktilsynskomiteén i den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg samt organer etableret af disse udvalg, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.«

7. Efter § 354 b indsættes:

»§ 354 c. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysninger om sanktioner, der er pålagt et kreditvurderingsbureau efter § 373, stk. 1 og 2, for overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Stk. 2. Finanstilsynet skal desuden offentliggøre, hvis tilsynet træffer foranstaltninger som beskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer artikel 24, stk. 1, litra a-c, eller artikel 25, stk. 1, litra c, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Stk. 3. Påtaler eller påbud, som Finanstilsynet meddeler et kreditvurderingsbureau for overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, kan offentliggøres. Offentliggørelsen kan omfatte virksomhedens navn.«

8. I § 372, stk. 1, indsættes efter »pågældende«: », jf. dog stk. 2«.

9. I § 372 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Afgørelser truffet af Finanstilsynet efter § 343 p vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

10. I § 373, stk. 1, ændres »og § 404, stk. 1, 2, 4 og 5,« til: », § 404, stk. 1, 2, 4 og 5, og artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer samt udøvelse af kreditvurderingsvirksomhed i strid med artikel 24, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer,«.

11. I § 373, stk. 2, ændres »og § 199, stk. 2 og 5, samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder« til: »§ 199, stk. 2 og 5, artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer undtagen artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b.«.

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 795 af 20. august 2009, som senest er ændret ved § 9 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 12 b, stk. 5 og 6, affattes således:

»Stk. 5. Den eksterne revision i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal én gang om året gennemgå selskabets retningslinjer efter stk. 4 og i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten oplyse, om retningslinjerne vurderes at være betryggende og have fungeret hensigtsmæssigt, og om selskabets kontrolprocedurer har givet anledning til bemærkninger.

Stk. 6. Et kontoførende institut har på anmodning fra bestyrelsen i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, pligt til at give selskabets eksterne revision adgang til oplysninger om konti og depoter samt til at udlevere udskrifter derfra for personer omfattet af stk. 1.«

§ 3

I lov om ændring af årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Ændringer som følge af selskabsloven), jf. lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 8, nr. 10, ophæves, og i stedet indsættes:

»10. I § 7, stk. 6, og § 11, stk. 4, ændres »Aktieselskabslovens § 153, stk. 2-6,« til: »Selskabsloven § 27, stk. 2, §§ 28-30 og § 347«.

2. § 25, stk. 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 4. §§ 14 og 24 gælder for Færøerne og Grønland.«

§ 4

I lov om betalingstjenester, jf. lov nr. 385 af 25. Maj 2009 foretages følgende ændringer:

1. § 98, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

»§ 98. Konkurrencestyrelsen fører tilsyn med overholdelse af § 40 og §§ 77-81. Konkurrencestyrelsen kan udstede de fornødne påbud til opfyldelse af § 40 og §§ 77-81, herunder påbud om,

- 1) at vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester skal ændres,
- 2) at angivne priser og avancer ikke må overskrides, eller
- 3) at der ved beregningen af priser og avancer skal anvendes bestemte kalkulationsregler.«

§ 5

Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

§ 6

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 2. § 3 gælder for Færøerne og Grønland.

[forordningen]

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget vedrørende kreditvurderingsbureauer er en følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. X/2009 af dd.mm.2009 om kreditvurderingsbureauer. Forordningen er optrykt som bilag til lovforslaget.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Baggrund

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer gælder direkte i medlemsstaterne og finder derfor direkte anvendelse. Forordningen gør det dog på visse områder nødvendigt at fastsætte supplerende regler i national ret og giver på andre områder mulighed for at fastsætte supplerende regler i national ret. For det første pålægger forordningen medlemsstaterne at udpege en kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af forordningen. For det andet pålægger forordningen medlemsstaterne at fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen samt at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Endelig giver forordningen medlemsstaterne mulighed for at vedtage supplerende national lovgivning på enkelte områder.

2.1.2 Formål

Lovforslaget fremsættes for at sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser i forordningen, og med henblik på at tilpasse lov om finansiel virksomhed som følge af forordningen. I dansk ret er der ikke regler om kreditvurderingsbureauer. Således er der ikke i gældende ret krav om registrering af og tilsyn med kreditvurderingsbureauer.

Formålet med forordningen er at sikre en høj kvalitet af kreditvurderinger, der anvendes i EU, og derved bidrage til, at det indre marked fungerer tilfredsstillende samtidig med, at der sikres et højt niveau af forbruger- og investorbeskyttelse. Forordningen indeholder således krav om registrering af og tilsyn med kreditvurderingsbureauer. Tilsynet med kreditvurderingsbureauerne skal føres af kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Forordningen indeholder endvidere en række processuelle bestemmelser om samarbejdet landene imellem og om tilsynsarbejdet. Der henvises til de specielle bemærkninger herom. Forordningen regulerer rammerne for kreditvurderingerne, men ikke selve indholdet af disse, og forordningens rammer for kreditvurderinger indeholder derfor en række krav til kreditvurderingsbureauernes organisering, personale og offentliggørelse af oplysninger om modeller og metoder, som bureauerne benytter sig af.

Forordningen finder som udgangspunkt anvendelse på kreditvurderinger udarbejdet af kreditvurderingsbureauer, der er registreret i EU, hvis vurderingerne offentliggøres eller distribueres pr. abonnement. Hertil kommer en række undtagelser, fordi kreditvurderinger af privatpersoner eksempelvis er undtaget fra forordningens anvendelsesområde, ligesom der i særlige tilfælde er mulighed for at lempe visse af forordningens krav.

I det omfang, der ikke er bestemmelser i forordningen om det pågældende forhold, eller hvis forordningen udtrykkeligt tillader det, gælder dansk lovgivning for kreditvurderingsbureauer, der har Danmark som hjemland.

2.2. Tilsyn med overholdelsen af forordningen

Efter forordningens artikel 22, stk. 1, skal hver medlemsstat udpege en kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af forordningen. Forordningen stiller krav om, at de kompetente myndigheder skal have en række tilsynsbeføjelser til rådighed med henblik på at føre tilsyn med overholdelsen af reglerne i forordningen. Med lovforslaget foreslås Finanstilsynet som kompetent myndighed. Baggrunden er, at Finanstilsynet i forvejen fører tilsyn med pengeinstitutters interne kreditmodeller og har tilsynsopgaver relateret til kapitalmarkederne, hvorfor Finanstilsynet vurderes at have de fornødne kompetencer til at være den kompetente myndighed.

2.3. Partsstatus

Der indsættes med lovforslaget endvidere regler om partsstatus for kreditvurderingsbureauerne i relation til de sager, hvori der skal træffes afgørelse over for kreditvurderingsbureauet. Endvidere indeholder lovforslaget regler om inddragelse af Det Finansielle Virksomhedsråd.

2.4. Udveksling af oplysninger

Endelig skal medlemsstaterne kunne udveksle oplysninger med finansielle tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater og i visse tilfælde tredjelande med henblik på at føre tilsyn med forordningens overholdelse. Dette nødvendiggør en ændring af tavshedspligtsreglerne i lov om finansiel virksomhed, således at der kan videregives oplysninger til tilsynsmyndigheder, der fører tilsyn med kreditvurderingsbureauer.

2.5. Klageadgang

Forordningen indeholder ikke regler om klagemuligheder i forhold til afgørelser truffet i medfør af forordningen. Beslutningsprocessen for de afgørelser, der træffes i henhold til forordningen, er derimod detaljeret beskrevet og omfatter drøftelse mellem de relevante kompetente myndigheder og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg. Det gælder både afgørelser om registrering, det løbende tilsyn og eventuelle sanktioner. Afgørelserne kan således ikke sidestilles med andre afgørelser truffet af Finanstilsynet. På denne baggrund foreslås klageadgangen afskåret i forhold til afgørelser truffet i henhold til forordningen. Afgørelserne kan dog indbringes for de almindelige domstole.

2.6. Sanktioner

Forordningen pålægger tillige medlemsstaterne at fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelse heraf, jf. artikel 36. Forordningen angiver ikke nærmere, hvilke bestemmelser i forordningen, der skal sanktioneres med straf. Sanktionsvalget tilkommer som udgangspunkt medlemsstaterne. Lovforslagets § [X], nr. 8 og 9 indeholder derfor bestemmelser om strafsanktionering ved overtrædelse af forordningen.

2.7. Offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger

Forordningen stiller krav om, at medlemsstaterne skal offentliggøre alle sanktioner (bøde og fængsel), der anvendes over for kreditvurderingsbureauer for overtrædelse af forordningen. Formålet er at øge tilliden til kreditvurderingsbureauerne og de vurderinger, som bureauerne udarbejder. Pligten til at offentliggøre sanktioner har karakter af markedsdisciplinering og er af forebyggende karakter. De enkelte bureauer må således tage med i tilrettelæggelsen af deres interne procedurer, at enhver sanktion, som vedkommende bureau modtager, vil blive offentliggjort.

Det foreslås derfor, at der gives en hjemmel til offentliggørelse af sanktioner, der pålægges et kreditvurderingsbureau for overtrædelse af forordningen.

Derudover foreslås der indsat bestemmelser om, at der vil kunne ske offentliggørelse af foranstaltninger truffet mod kreditvurderingsbureauer om inddragelse af registreringer, om midlertidige forbud mod udstedelse af kreditvurderinger, om suspension af brug af kreditvurderingerne i reguleringsøjemed.

Det er vurderingen, at der på nuværende tidspunkt ikke er nogen bureauer i Danmark, der er omfattet af forordningen. Derfor er der ikke fastsat overgangsbestemmelser i lovforslaget.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Finanstilsynet skal ifølge forordningen om kreditvurderingsbureauer deltage i registreringsproceduren af kreditvurderingsbureauer, der har Danmark som hjemland.

Det er vurderingen, at der på nuværende tidspunkt ikke er nogen bureauer i Danmark, der er omfattet af forordningen. Derfor forventes det ikke, at det vil blive nødvendigt at bruge ressourcer i forbindelse med registrering af og løbende tilsyn med kreditvurderingsbureauer i Danmark.

Det kan dog ikke udelukkes, at der på et senere tidspunkt vil være kreditvurderingsbureauer i Danmark, der ønsker at blive registreret eksempelvis i forbindelse med en ændring af de nuværende bureauers forretningsområde eller i forbindelse med et kreditvurderingsbureaus etablering i Danmark.

Finanstilsynet ønsker at deltage i kollegiearbejdet vedrørende de bureauer, hvis ratings er særligt relevante i Danmark. Det er for tiden Standard & Poors, Moodys og Fitch, fordi disse bureauer benyttes af danske virksomheder. Vurderinger fra disse kreditvurderingsbureauer har således særlig stor betydning for værdipapirer, der udbydes til investorer i Danmark. Endvidere har vurderingerne betydning for danske finansielle virksomheder, herunder betydning for banker m.v. ved opgørelse af kapitaldækning og solvensbehov.

Det samlede ressourceforbrug i forbindelse med forordningen skønnes derfor i alt at andrage 1.500 timer svarende til 1 årsværk.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget i sig selv medfører hverken økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

For så vidt angår de nye krav i forordningen om registrering af kreditvurderingsbureauer, vil de medføre administrative omstillingsomkostninger for udstedere af kreditvurderinger, der offentliggøres eller distribueres pr. abonnement og forordningens krav om løbende tilsyn vurderes at medføre løbende byrder.

På nuværende tidspunkt forventes det dog ikke, at der er kreditvurderingsbureauer i Danmark, som er omfattet af forordningen. De økonomiske og administrative konsekvenser vedrører således alene eventuelle fremtidige kreditvurderingsbureauer, der vil have Danmark som hjemland.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for miljøet.

7. Forholdet til EU-retten

De foreslåede ændringer medvirker til at opfylde kravene i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. x/2009 af dd.mm.2009 om kreditvurderingsbureauer. Således udpeges Finanstilsynet som kompetent myndighed i forhold til forordningen, og der fastsættes sanktioner for overtrædelse af forordningen samt i forbindelse hermed en pligt til at foretage offentliggørelse af sådanne sanktioner. Den tavshedspligt, som Finanstilsynets ansatte er undergivet, tilpasses, således at Finanstilsynet kan udveksle oplysninger med andre tilsynsmyndigheder i forbindelse med tilsynet med kreditvurderingsbureauer. Finanstilsynets kompetence til at indhente fornødne oplysninger samt få adgang til finansielle virksomheder m.v., jf. lovens § 347, udvides til også at omfatte kontrollen med kreditvurderingsbureauer.

8. Høring

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været i høring hos følgende myndigheder og organisationer: [XX]

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Det samlede ressourceforbrug i forbindelse med forordningen skønnes at svare til 1 årsværk.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget i sig selv medfører ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Administrative og økonomiske konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	De foreslåede ændringer medvirker til at opfylde kravene i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. x/2009 af dd.mm.2009 om kreditvurderingsbureauer.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § [X], nr. 3 samt en tilpasning som følge af lov nr. 108 af 1. februar 2007 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om aktieselskaber, årsregnskabsloven, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terroisme, lov om en garantifond for

skadesforsikringselskaber, lov om forsikringsformidling og forskellige andre love, der indsatte § 1, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed, men som ved en fejl ikke konsekvensrettede lovens § 1, stk. 1.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af vedtagelsen af lov om Grønlands Selvstyre, der trådte i kraft den 21. juni 2009 og dermed afløste den grønlandske hjemmestyreordning.

Til nr. 4

Særlige regler om kreditvurderingsbureauer foreslås indsat i et nyt kapitel 20 b i lov om finansiel virksomhed.

Ved et kreditvurderingsbureau forstås ifølge forslaget til § 343 o et kreditvurderingsbureau som defineret i artikel 3 i forordningen. Artikel 3, stk. 1, litra b, definerer et kreditvurderingsbureau som en juridisk person, hvis aktiviteter omfatter udstedelse af kreditvurderinger på et professionelt grundlag.

Kreditvurderingsbureauer afgiver uvildige udtalelser om kreditværdigheden af en udsteder eller kreditkvaliteten af en specifik gældsudstedelse. Disse udtalelser – også kaldet ratings – angiver den relative sandsynlighed for misligholdelse af virksomheders eller offentlige myndigheders, f.eks. staters, finansielle forpligtelser, herunder forpligtelser, der hidrører fra obligationer og andre finansielle instrumenter. Kreditvurderingerne anvendes af investorer, låntagere, udstedere af finansielle instrumenter og regeringer og spiller således en vigtig rolle på de finansielle markeder.

Ratings er baseret på bl.a. historiske regnskabsoplysninger og forventninger til den fremtidige betalingsevne. De giver kun et situationsbillede på et givet tidspunkt og skal derfor periodisk bekræftes eller revideres, så der tages højde for den seneste samfundsøkonomiske udvikling og ændringer inden for øvrige områder, der har betydning for udstedernes betalingsevne. Udstederne bliver inddelt i forskellige ratingkategorier afhængigt af, hvorvidt en eventuel misligholdelse betragtes som mere eller mindre sandsynlig.

For så vidt angår § 343 p, følger det af artikel 22, stk. 1, i forordningen, at hver medlemsstat skal udpege en kompetent myndighed i forhold til forordningen. Artikel 22, stk. 2, fastslår, at den kompetente myndighed skal have det tilstrækkelige personale med tilstrækkelig kapacitet og ekspertise for at være i stand til at anvende forordningen. Den foreslåede bestemmelses *stk. 1* udpeger Finanstilsynet som kompetent myndighed i Danmark således, at Finanstilsynet behandler ansøgninger om registrering som kreditvurderingsbureau efter forordningen, træffer beslutninger om inddragelse af registreringer, om midlertidige forbud mod udstedelse af kreditvurderinger, om suspension af brug af kreditvurderingerne i reguleringsøjemed samt i øvrigt påser overholdelsen af forordningen. Baggrunden er, at Finanstilsynet i forvejen fører tilsyn med pengeinstitutters interne kreditmodeller og har tilsynsopgaver relateret til kapitalmarkederne.

Finanstilsynet har efter forordningens artikel 30 mulighed for i konkrete tilfælde at delegerer sine opgaver til en anden kompetent myndighed i et andet EU-land, hvis denne myndighed er indforstået hermed. Delegationsadgangen kan for eksempel tænkes anvendt i situationer, hvor Finanstilsynet efter forordningen er kompetent myndighed i forhold til et dansk datterselskab i en gruppe af kreditvurderingsbureauer, og hvor det er mest hensigtsmæssigt, at en anden tilsynsmyndighed end

Finanstilsynet træffer beslutning om registrering, fordi kreditvurderingsbureauets aktiviteter her i landet er begrænsede, eller fordi aktiviteterne i begrænset omfang retter sig mod det danske marked.

Et kreditvurderingsbureau, der ønsker at blive registreret, skal sende en ansøgning til Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (CESR). Ansøgningen skal indeholde de oplysninger, der er angivet i bilag II til forordningen. Efter modtagelse af en ansøgning videresender CESR en kopi til alle kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der – hvis de opfylder forordningens betingelser for at være berørt af det pågældende kreditvurderingsbureau eller dets kreditvurderinger – kan vælge at blive medlem af det kollegium, som behandler ansøgningen om registrering. CESR skal komme med en henstilling til den kompetente myndighed i hjemlandet om, hvorvidt ansøgningen er fyldestgørende. Den kompetente myndighed i hjemlandet og kollegiet vurderer herefter, om ansøgningen er fyldestgørende. Når det vurderes, at en ansøgning er fyldestgørende, skal kollegiet vurdere ansøgningen og udarbejde et fuldstændigt udkast til afgørelse til CESR. CESR kommer herefter med en udtalelse, og på den baggrund træffer den kompetente myndighed i kreditvurderingsbureauets hjemland endelig afgørelse om registrering af kreditvurderingsbureauet.

Finanstilsynet kan ifølge forordningen deltage i registreringsproceduren, når kreditvurderingsbureauet har Danmark som hjemland, eller hvis Danmark har en filial af det bureau, der søger om tilladelse, eller dets kreditvurderinger anvendes i Danmark, jf. artikel 29 i forordningen. Det beskrevne kollegium deltager desuden ved andre afgørelser om eksempelvis inddragelse af registreringen eller øvrige foranstaltninger efter forordningen vedrørende det pågældende bureau.

Stk. 1, 2. pkt., i den foreslåede § 343 p henviser til § 344, stk. 1, og § 347, hvilket betyder, at Finanstilsynet påser, at de relevante bestemmelser i lov om finansiel virksomhed overholdes og tillægges de nødvendige kompetencer til at føre tilsynet med forordningens og lovens overholdelse.

Artikel 23, stk. 2 og 3, i forordningen bestemmer, at de kompetente myndigheder skal tillægges visse beføjelser i overensstemmelse med national ret for at kunne gennemføre de tilsyn og undersøgelser, der er nødvendige i medfør af forordningen. De kompetente myndigheder skal bl.a. have beføjelser til at få adgang til ethvert dokument i enhver form og modtage eller tage en kopi heraf. Endvidere skal de kompetente myndigheder kunne forlange oplysninger fra enhver person og om nødvendigt indkalde og udspørge en person for at indhente oplysninger samt gennemføre varslede og uvarslede kontrolbesøg. Bestemmelsen foreslås gennemført ved en henvisning til § 347, der allerede indeholder disse muligheder.

Det foreslåede *stk. 2* henviser til § 355, som beskriver det særlige partsbegreb, der gælder i henhold til lov om finansiel virksomhed. Partsbegrebet i lov om finansiel virksomhed adskiller sig fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb, hvorefter personer med en væsentlig, individuel og retlig interesse i en sag anses for parter. Det særlige partsbegreb er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven eksempelvis ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Ved henvisningen til § 355 vil et kreditvurderingsbureau – tilsvarende hvad der gælder for finansielle virksomheder – tillægges partsstatus i forhold til Finanstilsynet i relation til afgørelser, som retter sig til det pågældende bureau.

Partsstatus efter bestemmelsen vil i udgangspunktet ikke blive tildelt til andre, herunder virksomheder, der bliver kreditvurderet, eller personer, der anvender kreditvurderinger. Dog vil partsstatus ved henvisningen til § 355 blive tillagt andre fysiske og juridiske personer, som Finanstilsynets afgørelse retter sig imod, eksempelvis virksomheder, som Finanstilsynet kræver oplysninger fra til afgørelse af, om aktiviteten kræver registrering som kreditvurderingsbureau, eller virksomheder, der ansøger om registrering som kreditvurderingsbureau. Afgrænsningen svarer således til, hvad der gælder i den finansielle lovgivning i øvrigt.

Et kreditvurderingsbureaus rettigheder i forhold til partshøring vil blive aktuelle i forbindelse med Finanstilsynets behandling af en ansøgning om registrering eller en sag om inddragelse af registrering eller suspension af brugen af kreditvurderinger i regulermæssig øjemed, når kreditvurderingsbureauet har hjemsted i Danmark. Det betyder konkret, at kreditvurderingsbureauet som udgangspunkt har ret til alle oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som kan være til ugunst for bureauet og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Følgelig har kreditvurderingsbureauet også som udgangspunkt ret til at få sagen udsat med henblik på at afgive udtalelse i sagen. Der vil dog i forhold til disse rettigheder skulle tages hensyn til forordningens procedurer, herunder tidsfristerne for sagens behandling og de tavshedspligtsregler, der følger af forordningen.

Efter forordningens artikel 32, stk. 2, er alle oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra kompetente myndigheder i andre lande i henhold til forordningen, fortrolige, medmindre den afgivne myndighed samtidig hermed har erklæret, at oplysningerne kan videregives. Sådanne oplysninger vil derfor kun kunne indgå i Finanstilsynets partshøring, ligesom der kun vil kunne gives aktindsigt, med den afgivne myndigheds tilladelse. Finanstilsynet forventer, at sådan tilladelse vil blive givet fra de andre tilsynsmyndigheder, på nær i helt særlige tilfælde, fordi der er praksis for et smidigt samarbejde.

Et kreditvurderingsbureau, der tillægges partsstatus, vil desuden få mulighed for aktindsigt efter forvaltningslovens regler. Også i den forbindelse har det betydning, at alle oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra kompetente myndigheder i andre lande i henhold til forordningen, er fortrolige, medmindre den afgivne myndighed samtidig hermed har erklæret, at oplysningerne kan videregives. Muligheden for at give aktindsigt er således betinget af, at Finanstilsynet har modtaget tilladelse fra en anden kompetent myndighed, til at videregive oplysningerne.

Endelig kan der opstå situationer, hvor en part, der anmoder om udsættelse af en sag i medfør af forvaltningsloven, får afslag, fordi der i visse situationer gælder tidsfrister for Finanstilsynets behandling af sagerne i henhold til forordningen.

Efter det foreslåede *stk. 3* tillægges Det Finansielle Virksomhedsråd kompetence til at behandle sager vedrørende kreditvurderingsbureauer, som rådet har i forhold til finansielle virksomheder. Forordningens regler medfører imidlertid en række ændringer i forhold til de sædvanlige procedurer, der gælder for sager der behandles af Det Finansielle Virksomhedsråd. Således er det ikke hensigten, at reglerne i § 354 a om offentliggørelsen af Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og politianmeldelser skal finde anvendelse på afgørelser og politianmeldelser truffet i henhold til forordningen. Baggrunden er, at forordningens artikel 36, som gennemføres delvist ved den foreslåede § 354 c, jf. **lovforslagets nr. 9**, stiller krav om, at alle sanktioner over for kreditvurderingsbureauer offentliggøres, hvilket vil finde anvendelse på alle beslutninger, uanset om de har været forelagt Det Finansielle Virksomhedsråd eller ej. Det betyder samtidig, at Det

Finansielle Virksomhedsråd ikke har mulighed for at træffe beslutning om, at en konkret sag vedrørende kreditvurderingsbureauer ikke skal offentliggøres, hvilket ellers er rådets kompetence.

I forhold til Det Finansielle Virksomhedsråds behandling af sager om registrering har forordningens særlige regler tillige den konsekvens, at det ikke kan påregnes, at kreditvurderingsbureauer kan modtage udkast til afgørelse i høring i tre uger, jf. § 345 stk. 9, eller får mulighed for foretræde efter de regler, der fastsættes i medfør af § 345, stk. 12. Dette skyldes dels at praktiseringen af reglerne må tilpasses forordningens regler, således at for eksempel 3 ugers høringsfristen må indskrænkes for at kunne give meddelelse indenfor forordningens tidsgrænser.

Det bemærkes i den forbindelse, at de nævnte rettigheder med hensyn til at modtage et udkast til afgørelse i høring eller foretræde for Det Finansielle Virksomhedsråd ikke følger af den almindelige forvaltningsret, men er en særlig rettighed, der tillægges parter efter den finansielle lovgivning. Der er således ikke tale om, at de almindelige forvaltningsretlige regler fraviges i større omfang, end hvad der er anført i bemærkningerne til bestemmelsens *stk. 2*.

Hvornår Det Finansielle Virksomhedsråd i øvrigt skal inddrages i afgørelser efter forordningen, må bero på en konkret vurdering, da afgrænsningen følger den, der i øvrigt gælder for rådets arbejde. Inddragelse kan således komme på tale i forbindelse med sager om inddragelse af kreditvurderingsbureauers registrering eller politianmeldelser af kreditvurderingsbureauer. Det er ikke på forhånd fastlagt, hvornår i sagsbehandlingen Det Finansielle Virksomhedsråd skal inddrages i sagerne, dvs. inden der indledes drøftelser i kollegiet, eller først umiddelbart inden afgørelserne træffes.

Til nr. 5

Artikel 27, stk. 1, i forordningen fastslår, at kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse skal meddele hinanden de oplysninger, som er påkrævet for at kunne udføre deres opgaver efter forordningen, fx for at hjælpe andre lande med at give kreditvurderingsbureauer deres partsrettigheder. Den generelle tavshedspligt i § 354, stk. 1, er i § 354, stk. 6, nr. 18, fraveget i forhold til videregivelse af fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder i andre EU/EØS-lande, der har ansvaret for tilsyn med bl.a. finansielle virksomheder. Efter den forslåede bestemmelse ændres § 354, stk. 6, nr. 18 således, at den gælder tilsvarende for de allerede omfattede myndigheder, der vil have ansvaret for tilsyn med kreditvurderingsbureauer.

Efter artikel 34 i forordningen kan de kompetente myndigheder indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i tredjelande, når de videregivne oplysninger er omfattet af regler om tavshedspligt, der mindst svarer til forordningens artikel 32. Den generelle tavshedspligt i § 354, stk. 1, er efter gældende ret fraveget i forhold til videregivelse af fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande uden for EU/EØS, der har ansvaret for tilsyn med bl.a. finansielle virksomheder. Det foreslås, at bestemmelsen ændres, således at denne gælder tilsvarende for myndigheder, der har ansvaret for tilsyn med kreditvurderingsbureauer.

Til nr. 6

Bestemmelsen nyaffattes i sin helhed, men der er alene tale om en tilføjelse af, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til Kommissionen i medfør af artikel 18 i forordningen. Kommissionen offentliggør i Den Europæiske Unions Tidende og på sit websted en liste over alle kreditvurderingsbureauer, der er registreret i henhold til denne forordning.

Hjemmel indebærer, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger om enhver afgørelse i henhold til forordningens artikel 16, 17 eller 20. Det er afgørelser om meddelelse, nægtelse eller inddragelse af registrering af et kreditvurderingsbureau.

Til nr. 7

Det foreslåede *stk. 1* indsættes for at imødekomme kravet i artikel 36, andet afsnit, i forordningen, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at den kompetente myndighed offentliggør enhver sanktion, som er blevet pålagt for overtrædelse af forordningen. Dog skal der ikke ske offentliggørelse, hvis en offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Bestemmelsen foreslås imødekommet ved, at der indsættes en bestemmelse i § 354 c, *stk. 1*, hvorefter Finanstilsynet skal offentliggøre de sanktioner, der gives til et kreditvurderingsbureau for overtrædelse af forordningen, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade. Undtagelsen tænkes alene anvendt i helt særlige tilfælde.

Begrebet *sanktion* i *stk. 1* skal forstås i overensstemmelse med dansk retstradition, således at det som hovedregel alene omfatter reaktioner af strafferetlig karakter. I overensstemmelse hermed falder tilsynsreaktioner som påbud, påtaler eller risikoplysninger uden for begrebet sanktion.

Den foreslåede affattelse af *stk. 2 og 3* skal ses i lyset af mulighederne i artikel 24, *stk. 1*, litra a-c, jf. artikel 20 samt artikel 25, *stk. 1*, litra c, i forordningen for at inddrage registreringen af et kreditvurderingsbureau, udstede et midlertidigt forbud mod at afgive kreditvurderinger med virkninger i hele EU, samt suspendere anvendelsen af kreditvurderinger i reguleringsøjemed med virkning i hele EU.

Det fremgår ikke direkte af forordningens ordlyd, at Finanstilsynet er forpligtet til at offentliggøre oplysninger, om hvis tilsynet træffer foranstaltninger i medfør af artikel 24, *stk. 1*, litra a-c, eller artikel 25, *stk. 1*, litra c. Derimod fremstår det som en mulighed, som den kompetente myndighed kan benytte sig af. Der er imidlertid blandt medlemsstaterne, CESR og Kommissionen en fælles fortolkning af forordningen, der betyder, at afgørelser efter artikel 24, *stk. 1*, litra a-c, jf. artikel 20 samt artikel 25, *stk. 1*, litra c, i forordningen, ligeledes skal anses for omfattet af den forpligtelse til offentliggørelse, der følger af forordningens artikel 36, med de forbehold der fremgår deraf. Det betyder, at Danmark er forpligtet til at offentliggøre oplysninger, om hvis tilsynet træffer foranstaltninger i medfør af artikel 24, *stk. 1*, litra a-c, eller artikel 25, *stk. 1*, litra c, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade. Undtagelsen tænkes alene anvendt i helt særlige tilfælde.

Hensynet til de finansielle markeder taler i øvrigt for, at disse oplysninger er offentligt tilgængelige.

Den foreslåede affattelse af *stk. 3* er en følge af artikel 24, *stk. 1*, litra e, i forordningen. Det følger således af den nævnte bestemmelse i forordningen, at den kompetente myndighed i hjemlandet *kan* offentliggøre påtaler eller påbud som er afgivet, når et registreret kreditvurderingsbureau ikke opfylder forpligtelserne, der følger af forordningen. Uden særskilt

hjemmel vil Finanstilsynet ikke have hjemmel til en sådan offentliggørelse på grund af tilsynets særlige tavshedspligt.

Bestemmelsen indfører en ret, men ikke en pligt for Finanstilsynet til at foretage offentliggørelse af påtaler og påbud. Påtale og påbud givet i medfør af lov om finansiel virksomhed er omfattet af de almindelige regler for offentliggørelse heraf i lov om finansiel virksomhed. Disse tilsynsreaktioner skal som udgangspunkt offentliggøres, medmindre det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Dette svarer til de åbenhedsregler, der blev vedtaget for Fondsrådets og Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser ved lov nr. 515 af 17. juni 2008.

Til nr. 8

Bestemmelsen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 11, der indeholder forslag om en undtagelse til klagebestemmelsen i lov om finansiel virksomhed § 372, stk. 1. Det foreslås på den baggrund, at der for overskuelighedens skyld i § 372, stk. 1, indsættes en henvisning til den nye undtagelse i § 372, stk. 2.

Til nr. 9

Det foreslås, at den almindelige klageadgang, der gælder for afgørelser truffet af Finanstilsynet, afskæres i forhold til afgørelser, som Finanstilsynet træffer i medfør af forordningen. Dette gælder tilsvarende for afgørelser truffet af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Der vil være tale om forvaltningsretlige afgørelser, der sædvanligvis kan påklages. Den særlige beslutningsprocedure, der følger af forordningen, betyder imidlertid, at afgørelserne ikke umiddelbart kan sammenlignes med andre afgørelser, der træffes af Finanstilsynet. Beslutningsprocessen kan i korte træk skitseres således: De kompetente myndigheder, der deltager i kollegiet, drøfter sagerne. Herefter laver hjemlandets kompetente myndighed et udkast til afgørelse. CESR rådgiver på denne baggrund om sagen, hvorefter kollegiet drøfter den på ny. Endelig træffes afgørelsen af den kompetente myndighed i hjemlandet.

Forordningen beskriver således beslutningsprocesserne meget nøje, samt stiller krav til afgørelsernes indhold, herunder at dissensafgørelser skal begrundes fuldt ud. Muligheden for at påklage afgørelser truffet i henhold til forordningen er imidlertid ikke nævnt hverken i præmisser eller selve forordningen. Henset til den meget detaljerede beskrivelse af beslutningsprocessen, herunder den grundlæggende præmis om, at afgørelser bør træffes ved konsensus, synes det ikke umiddelbart hensigtsmæssigt, at Erhvervsankenævnet eller en anden administrativ myndighed kan omgøre disse afgørelser som følge af en klage fra et kreditvurderingsbureau.

Klageadgang ville i øvrigt medføre, at afgørelser truffet efter enighed blandt kollegiet og CESR kunne påklages, hvis kreditvurderingsbureauet ikke fik fuldt ud medhold, hvilket særligt skønnes u hensigtsmæssigt.

Til nr. 10 og 11

Efter artikel 36 i forordningen skal medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelse heraf. Efter det almindelige EU-retlige ligebehandlingsprincip er medlemsstaterne forpligtet til at sikre, at overtrædelse af EU-retten sanktioneres efter samme materielle og processuelle regler, som efter national ret gælder for overtrædelse af samme art og grovhed. Sanktionen for overtrædelse af

EU-retten skal dog i alle tilfælde være effektiv, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning (effektivitetsprincippet).

I overensstemmelse med den nuværende strafbestemmelse § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed foreslås det at indsætte tilfælde, hvor der drives kreditvurderingsvirksomhed uden forudgående registrering efter forordningen. I samme bestemmelse foreslås at indsætte tilfælde, hvor der udøves kreditvurderingsvirksomhed i strid med en afgørelse om midlertidigt forbud mod udstedelse af kreditvurderinger truffet efter artikel 24, stk. 1, litra b, i forordningen. Overtrædelse heraf vil således blive straffet med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Det foreslås endvidere, at alle øvrige overtrædelser af bestemmelserne i forordningen indsættes i § 373, stk. 2, og således straffes med bøde.

Til § 2

Der er tale om en nyaffattelse af § 12 b, stk. 5 og 6 i lov om værdipapirhandel m.v. Bestemmelserne svarer til lov om finansiel virksomhed § 77, stk. 6 og 7, og blev indsat med lov nr. 491 af 9. juni 2004. Bestemmelserne henviste imidlertid fejlagtigt til ”finansielle virksomheder”. Henvisningen var fejlagtig, fordi de finansielle virksomheders forhold er reguleret med lov om finansiel virksomhed, hvorimod værdipapirhandelslovens § 12 b regulerer de selskaber, der er beskrevet i værdipapirhandelslovens § 7, stk. 1. Bestemmelserne foreslås derfor nyaffattet i overensstemmelse hermed. Der er ikke med ændringen påtænkt nogen ændring af bestemmelsernes indhold, og der henvises i den forbindelse til de oprindelige bemærkninger i lovforslag L 214 om forslag til lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven) med flere love. (Ændring af Finanstilsynets og Fondsrådets kompetenceområder, Fondsrådets sammensætning og kontrol af visse virksomheders overholdelse af regler for finansiel information, SE-selskaber), der blev fremsat den 31. marts 2004.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at henvisningen til § 27, stk. 2, og §§ 28-30 ændres til en henvisning til § 2, stk. 2-4, og § 3. Der er tale om en ændring som følge af en henvisningsfejl i forbindelse med ophævelsen af aktieselskabsloven og vedtagelsen af selskabsloven. Bestemmelserne i selskabsloven er en videreførelse af aktieselskabslovens § 153, stk. 2-6, og der er alene foretaget mindre sproglige ændringer. Det bemærkes, at selskabsloven indeholder et selvstændigt kapitel om filialer (kapitel 19), i hvilket aktieselskabslovens § 153, stk. 5, samt dele af stk. 6 (fsva. filialer) er videreført som § 347.

Til nr. 2

Lov nr. 516 af 12. juni 2009 (følgeloven til selskabsloven) ændrer i § 14 ”aktieselskabsloven” til ”selskabsloven” i lov om finansiel stabilitet og tilsvarende i § 24 i lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter. Lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter gælder direkte på Færøerne og Grønland.

Som territorialbestemmelsen § 25 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 er formuleret, er udgangspunktet, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men af § 25, stk. 4, fremgår det, at § 14 gælder for Færøerne og Grønland.

Imidlertid gælder § 24 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 også for Færøerne og Grønland, og det foreslås derfor at ændre territorialbestemmelsen i § 25 i overensstemmelse hermed.

Til § 4

Det foreslås, at tilsynet med overholdelse af bestemmelsen i § 40 om vilkår for adgang til betalingssystemer overføres fra Finanstilsynet til Konkurrencestyrelsen. Det er generelt Konkurrencestyrelsens opgave at sikre en effektiv konkurrence og effektive, gennemsigtige markeder, således at forbrugerne har adgang til et bredt udbud af varer og tjenesteydelser til de lavest mulige priser i forhold til kvaliteten. Da § 40 er en konkurrenceregulerende bestemmelse, findes det hensigtsmæssigt, at også tilsynet med § 40 henhører under Konkurrencestyrelsen.

Til § 5

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2010. Baggrunden herfor er, at følgebestemmelserne til forordningen om kreditvurderingsbureauer skal være vedtaget inden xxxx, ligesom den øvrige del af lovforslaget bør være på plads hurtigst muligt.

Lovforslaget indeholder ikke elementer, der gør det nødvendigt for de virksomheder, der er berørt af reglerne, at få længere implementeringsfrist i forhold til at skulle ændre indretningen af deres virksomheder eller procedurer som følge af forslaget.

Til § 6

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale afgrænsning. Loven gælder ikke for hverken Færøerne eller Grønland, men kan sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bilag